

Sygn. akt III AUa 1340/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 czerwca 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Małgorzata Pasek
Sędziowie:	SA Elżbieta Gawda SA Małgorzata Rokicka-Radoniewicz (spr.)
Protokolant: sekretarz sądowy Krzysztof Wiater	

po rozpoznaniu w dniu 8 czerwca 2017 r. w Lublinie

sprawy Z. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do emerytury

na skutek apelacji Z. W.

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 29 września 2016 r. sygn. akt VIII U 1663/15

oddala apelację.

Elżbieta Gawda Małgorzata Pasek Małgorzata Rokicka-Radoniewicz

III AUa 1340/16

UZASADNIENIE

Organ rentowy - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 9 października 2015 roku odmówił Z. W. prawa do emerytury. W uzasadnieniu stanowiska organ rentowy wskazał, że wnioskodawca, na dzień 1 stycznia 1999 roku wykazał ogólny staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat, ale nie udowodnił żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach. Zakład Ubezpieczeń Społecznych podniósł, iż nie zaliczył do pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia:

-od 7 maja 1977 roku do 30 maja 1987 roku, ponieważ nie przedłożył świadectwa wykonywania prac w warunkach szczególnych za ten okres;

-od 6 lutego 1989 roku do 31 grudnia 1990 roku w (...), ponieważ stanowisko wskazane w tym świadectwie tj. spawacz – monter CO” jest rozbieżne ze stanowiskiem wymienionym w przepisach resortowych tj. spawacz elektryczny i gazowy;

-od 1 grudnia 1995 roku do 31 grudnia 1998 roku w Spółdzielni (...), ponieważ wykazane stanowisko pracy w świadectwie wykonywania pracy w warunkach szczególnych tj. „spawacz” jest rozbieżne ze stanowiskiem wymienionym w przepisach resortowych tj. spawacz elektryczny i gazowy. Ponadto pracodawca we wskazanym świadectwie wykonywania pracy w warunkach szczególnych powołał się na niewłaściwe przepisy resortowe tj. na przepisy Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych. Z kolei w zaświadczeniu z dnia 21 lipca 2004 roku i z dnia 27 listopada 2003 roku Firma (...) podała, że skarżący pracował ostatnio na stanowisku ”pracownik obsługi-spawacz”.

Od tej decyzji odwołanie do Sądu Okręgowego w Lublinie wniósł wnioskodawca, domagając się jej zmiany i ustalenia prawa do emerytury. W uzasadnieniu podniósł, że niezgodność angaży z przepisami resortowymi wynika z faktu, iż pracodawcy szukali oszczędności nie chcąc płacić dodatków za warunki szkodliwe.

Na rozprawie w dniu 17 lutego 2016 roku wnioskodawca wniósł o zaliczenie do pracy w warunkach szczególnych zatrudnienia: od 7 maja 1977 roku do 30 maja 1987 roku w (...) Zakładach (...) w B., od 30 czerwca 1987 roku do 31 stycznia 1989 roku w Przedsiębiorstwie (...) w L., od 6 lutego 1989 roku do 31 grudnia 1990 roku w Przedsiębiorstwie Usługowo- (...) Spółce z o.o. w L. i od 1 grudnia 1995 roku do 31 grudnia 1998 roku w Firmie (...).

Wyrokiem z dnia 29 września 2016 roku Sąd Okręgowy w Lublinie oddalił odwołanie. Sąd Okręgowy ustalił, że Z. W. urodzony w dniu (...) w dniu 28 września 2015 roku złożył wniosek o ustalenie prawa do emerytury. Do wniosku dołączył:

1) świadectwo wykonywania prac w warunkach szczególnych z dnia 21 lipca 2015 roku wystawione przez Przedsiębiorstwo Usługowo- (...) Spółkę z o. o. w L. z którego wynika, że był zatrudniony w tym zakładzie od 5 lutego 1989 roku do 8 stycznia 1991 roku w tym, w okresie od 6 lutego 1989 roku do 31 grudnia 1990 roku stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowodorowym wymienione w wykazie A jako prace w warunkach szczególnych;

2) świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 22 czerwca 2015 roku wystawione przez (...) Sp. z .o. o. w O. Oddział w L. z którego wynika, że był zatrudniony od 1 grudnia 1995 roku do 31 grudnia 1999 roku w (...) i w tym okresie stale i pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowodorowym.

W postępowaniu sądowym wnioskodawca przedłożył świadectwo wykonywania prac w warunkach szczególnych z dnia 21 lipca 2015 roku wystawione przez Przedsiębiorstwo Usługowo- (...) Spółkę z o. o. w L. z którego wynika, że był zatrudniony w tym zakładzie od 29 czerwca 1987 roku do 31 stycznia 1992 roku i w tym okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowodorowym wymienione w Wykazie A, dziale XIV, poz.12 rozporządzenia Rady Ministrów..

Sąd Okręgowy ustalił, że wnioskodawca od dnia 7 maja 1977 roku został zatrudniony w (...) Zakładach (...) w B., na dwutygodniowy okres próbny do dnia 21 maja 1977 roku, na stanowisku ślusarza konstrukcji metalowych, w pełnym wymiarze czasu pracy, a następnie na czas nieokreślony. Zakład ten zajmował się montażem konstrukcji stalowych. Wszyscy jego pracownicy obowiązki wykonywali w jednej hali produkcyjnej. Zatrudniano pracowników na stanowiskach ślusarzy i spawaczy. W początkowym okresie pracy wnioskodawca wykonywał czynności ślusarskie tj. wiercił otwory w konstrukcjach stalowych i prasował, wyginał lasze, ucinął rygle,

Ubezpieczony w okresie od 15 grudnia 1979 roku do 16 kwietnia 1980 roku odbywał kurs podstawowego spawania elektrycznego, a od 2 stycznia 1984 roku do 11 maja 1984 roku kurs podstawowego spawania gazowego. Po ukończeniu kursu spawacza zajmował się cięciem elementów konstrukcji metalowych palnikiem acetylonowo-tlenowym oraz spawaniem elektrycznym. Elementy do spawania przygotowywali skarżącemu ślusarze. Pracował na dwie zmiany, w

zespolu czteroosobowym, w którym trzy osoby zajmowały się przygotowaniem elementów, które skarżący ciął i spawał. Od dnia 1 czerwca 1980 roku otrzymał angaż na stanowisko spawacza elektrycznego. Z dniem 30 maja 1987 roku rozwiązano z wnioskodawcą stosunek pracy.

Od dnia 29 czerwca 1987 roku został zatrudniony w Zakładzie Budownictwa (...) w L. (następnie: Przedsiębiorstwo Usługowo- (...) Spółce z o. o. w L.) na czas nieokreślony, w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku spawacza-ślusarza. W tym samym dniu został oddelegowany przez macierzystego pracodawcę do wykonywania obowiązków w Przedsiębiorstwie (...) w L. na w/w stanowisku .

Z dniem 31 stycznia 1989 roku w związku z zakwalifikowaniem wnioskodawcy do pracy na budowie eksportowej został oddany do dyspozycji Zakładu Budownictwa (...) w L. i od 6 lutego 1989 roku do dnia 31 grudnia 1990 roku świadczył pracę na budowie eksportowej w Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w B., w charakterze spawaczamontera c.o. Zajmował się spawaniem elektrycznym i gazowym haków i lokalówek do grzejników, odmulaczy do węzłów centralnego ogrzewania. Czynności monterskich nie wykonywał. Po powrocie z budowy eksportowej do jego zadań należało spawanie i ciecie elektryczne i gazowe elementów konstrukcji metalowych. Przed spawaniem musiał jednak przygotować sobie stanowisko pracy poprzez skręcenie śrub, zapinanie haków do dźwigu i wykonanie rusztowań. Po spawaniu zajmował się oczyszczaniem spawów. Z dniem 31 stycznia 1992 roku rozwiązano z nim stosunek pracy.

Od dnia 1 grudnia 1995 roku wnioskodawca został zatrudniony w Spółdzielni (...) (...) w L. (następnie: od 1 stycznia 2000 roku Firma (...)Spółka o.o. i (...) Spółka z o.o. Oddział w L.) na czas określony do dnia 31 stycznia 1996 roku, w wymiarze pełnego etatu, na stanowisku spawacza. Kolejną umową jego stosunek pracy został przedłużony do dnia 30 sierpnia 1996 roku, a od 1 września 1996 roku zawarto z nim umowę na czas nieokreślony. Zajmował się spawaniem stojaków, podpór, wsporników, konstrukcji stalowych, rur parowych i wycinaniem palnikiem acetylenowo-tlenowym elementów tych konstrukcji. Ponadto wykonywał prace ślusarskie i monterskie, polegające na montażu podpór pod rurociągi, stawianiu ścian z płyt warstwowych, wierceniu otworów, skręcaniu elementów konstrukcji . Przeciętnie przez 6 godzin zajmował się jedynie spawaniem. Skarżący pracuje w w/w zakładzie pracy do chwili obecnej.

Sąd uznał za wiarygodne zgromadzone w sprawie dowody nieosobowe w postaci dokumentów, w szczególności: umów o pracę, angaży i zakresu obowiązków zawartych w aktach osobowych wnioskodawcy, jak również świadectw pracy znajdujących się w aktach osobowych i aktach organu rentowego. Akta osobowe wnioskodawcy były sporządzane na bieżąco, odzwierciedlają rzeczywiste okresy i stanowiska, na których wnioskodawca wykonywał swoje obowiązki pracownicze. Dokumenty w aktach osobowych są przechowywane przez upoważniony podmiot i nie noszą żadnych śladów ingerencji w ich treść.

Wyjątkiem w zakresie dokumentów były świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach. Świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 21 lipca 2015 roku wystawione przez Przedsiębiorstwo Usługowo- (...) Spółkę z o. o. w L. zostały sporządzone nierzetelnie ponieważ wskazane w tych świadectwach stanowiska „spawacz –monter co” i „spawacz-ślusarz” są rozbieżne ze stanowiskiem wymienionym w przepisach resortowych tj. spawacz elektryczny i gazowy. Trafne są również uwagi organu rentowego odnośnie drugiego ze świadectw wykonywania prac w szczególnych warunkach dnia 22 czerwca 2015 roku. Podane w tym świadectwie stanowisko „spawacz” nie jest zgodne z charakterem pracy wynikającym z zacytowanych przepisów resortowych, gdzie figuruje stanowisko „spawacz elektryczny i gazowy”.

Ustalając stan faktyczny Sąd Okręgowy oparł się również częściowo na zeznaniach wnioskodawcy i świadków.

Odnosząc się do zeznań wnioskodawcy i świadka J. R. dotyczących zatrudnienia w (...) Zakładach (...) w B. Sąd nie podzielił ich w zakresie jakim wynikało z nich , że skarżący przed zdobyciem uprawnień spawacza tj. przed 16 kwietnia 1980 roku zajmował się spawaniem gazowym i cięciem palnikiem acetonowo-tlenowym konstrukcji stalowych. Ubezpieczony nie mógł być dopuszczony przez zakład pracy do samodzielnej pracy spawacza przed zdobyciem uprawnień, z uwagi na obowiązujące ówczesnie unormowania w zakresie bhp. Zgodnie bowiem z § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministrów Pracy i Opieki Społecznej Oraz Zdrowia z dnia 2 listopada 1954 r. w sprawie bezpieczeństwa

i higieny pracy przy spawaniu i cięciu metali (Dz. U. Nr 51, póź. 259) spawanie i cięcie metali mogło być wykonywane tylko przez osoby dobrze zaznajomione teoretycznie i praktycznie z tą pracą, które przeszły należyte wykształcenie w tej dziedzinie i zdały odpowiedni egzamin z uwzględnieniem znajomości przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy. Z zeznań J. S. (1) wynika zaś, że nie zlecano spawania osobom, które nie miały uprawnień do wykonywania tego typu prac i cały czas były organizowane kursy spawacza dla pracowników. W kontekście tych zeznań nie przekonują twierdzenia, iż skarżący wykonywał obowiązki spawacza bez uprawnień łamiąc przepisy bhp, skoro mógł uzyskać łatwo te uprawnienia na kursie organizowanym przez zakład pracy.

Sąd podzielił natomiast zeznania wnioskodawcy i świadka J. R. w zakresie jakim podnosili, iż po odbyciu kursu spawacza skarżący w (...) Zakładach (...) zajmował się wyłącznie spawaniem i cięciem acetonowo tlenowym. Albowiem w tej części były zgodne z pozostałym zebrany materiał dowodowy postaci dowodów z dokumentów.

Sąd podzielił zeznania świadka J. S. (1) odnoszące się do zatrudnienia skarżącego w części jakiej były zgodne z dowodami z dokumentów tj. co do tego, iż pracownicy bez uprawnień nie zajmowali się spawaniem. Nie można natomiast uznać za wiarygodne jego zeznań z których wynika, że pracownicy wykonujący obowiązki spawacza dodatkowo zajmowali się czynnościami ślusarskimi. Nie znajdują one w tym zakresie potwierdzenia w zeznaniach wnioskodawcy i świadka J. R..

Odnosząc się do zatrudnienia ubezpieczonego od dnia 29 czerwca 1987 roku do 31 grudnia 1989 roku w Przedsiębiorstwie (...) w L., gdzie był delegowany z macierzystego zakładu pracy, Sąd nie podzielił jego zeznań, iż w tym okresie zajmował się wyłącznie spawaniem, bowiem nie przedstawił on poza swoimi zeznaniami innych dowodów potwierdzających te twierdzenia.

Zeznania wnioskodawcy dotyczące jego pracy w Zakładzie Budownictwa (...) w L. na budowie eksportowej w ZSRR od 6 lutego 1989 roku do 31 grudnia 1990 roku Sąd uznał je za wiarygodne w całości, albowiem były spójne, logiczne i zgodne z zeznaniami świadka A. K.. Świadek pracował ze skarżącym na tej budowie jako monter instalacji sanitarnych, też miał wiedzę na temat czynności wykonywanych przez ubezpieczonego. Potwierdził, że wnioskodawca w tym okresie zajmował się wyłącznie spawaniem.

Sąd nie podzielił również zeznań wnioskodawcy w części jakiej podnosił, iż po powrocie z budowy eksportowej w czasie pracy w Zakładzie Budownictwa (...) w L. zajmował się wyłącznie spawaniem. Z zeznań świadka J. K. (1), wynika że wykonywał on także, szereg czynności związanych z przygotowaniem sobie stanowiska pracy, a także zajmował się oczyszczaniem spawów. Zeznania tego świadka zasługują na wiarę, albowiem były spójne i logiczne. Świadek był bezpośrednim przełożonym wnioskodawcy dlatego miał możliwość obserwacji co jego codziennych obowiązków.

Odnosząc się do ostatniego spornego okresu zatrudnienia od dnia 1 grudnia 1995 roku do 31 grudnia 1998 roku w Spółdzielni (...) w L. Sąd tylko częściowo podzielił zeznania wnioskodawcy dotyczące tego okresu pracy. Mianowicie w zakresie jakim wskazywał, iż zajmował się spawaniem i wycinaniem elementów za pomocą palnika, w tej części znajdowały bowiem potwierdzenie w zeznaniach świadków: A. B., J. S. (2), A. R.. Nie można natomiast przyznać przymiotu wiarygodności jego zeznaniom w zakresie jakim podnosił, iż wykonywał te czynności stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Z zeznań świadków zatrudnionych ze skarżącym w Spółdzielni (...) w L. wynika, że obok obowiązków spawacza wykonywał szereg innych czynności. I tak świadek A. B. wskazywał, że skarżący wykonywał również prace monterskie i montował min. podpory pod rurociągi. Z kolei świadek J. S. (2) zeznał, iż ubezpieczony wykonywał czynności ślusarskie polegające na stawaniu ścian z płyt warstwowych, wierceniu otworów, skręcaniu elementów konstrukcji, które to zajmowały mu około 2 godziny dziennie. Natomiast świadek A. R. zeznał, iż skarżący zajmował się również cięciem elementów stalowych. Sąd obdarzył wiarą zeznania tych świadków były bowiem spójne, logiczne i wzajemnie się uzupełniały.

Sąd Okręgowy orzekł, że prawo do wcześniejszej emerytury dla osób zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, z uwagi na datę urodzenia wnioskodawcy, regulują przepisy art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz.U.2016 poz.

887,) oraz rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. 1983 Nr 8 poz. 43 ze zmianami). Prawo do emerytury nabywają ubezpieczeni po osiągnięciu wieku przewidzianego m. in. w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (1 stycznia 1999 roku) spełnili enumeratywnie określone przesłanki:

- posiadają okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż i 65 lat- dla mężczyzn,

- legitymują się okresem składkowym i nieskładkowym, o którym mowa w art. 27.

Natomiast, w myśl art. 184 ust. 2 emerytura, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązała stosunek pracy, jeśli ubezpieczony był pracownikiem (stan prawny obowiązujący w dacie złożenia wniosku o świadczenie) .

Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że wnioskodawca w ramach obowiązującego go pełnego wymiaru czasu pracy stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał czynności spawalnicze, o których mowa w Wykazie A w Dziale XIV „Prace różne” pod poz. 12 „Prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym i atomowodorowym” rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w okresach:

- od 16 kwietnia 1980 roku do 30 maja 1987 roku w (...) Zakładach (...) w B. - 7 lat, miesiąc i 15 dni

- od 6 lutego 1989 roku do 31 grudnia 1990 roku w Zakładzie Budownictwa (...) w L. – 1 rok, 10 miesięcy i 26 dni.

Prace te są również wymienione w przepisach resortowych – w wykazie A, stanowiącym załącznik nr 1 do Zarządzenia nr 9 Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1983 roku w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach (Dz. Urz. MBiPMB z 1983 roku, Nr 3, poz. 60), gdzie w Dziale XIV, poz. 12 pkt 1 wskazano stanowisko „spawacz elektryczny i gazowy .

Sąd nie zaliczył do pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia w (...) Zakładach (...) od 7 maja 1977 roku do 15 kwietnia 1980 roku, w którym wnioskodawca wykonywał czynności ślusarskie tj. wiercił otwory w konstrukcjach stalowych, prasował je, wyginał lasze, ucinał rygle, albowiem prace te nie zostały wymienione w wyżej cytowanym rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku.

Odnosząc się do okresu zatrudnienia od 29 czerwca 1987 roku do 31 stycznia 1989 rok, w którym był delegowany do pracy w Przedsiębiorstwie (...) w L., Sąd wskazał, że wnioskodawca nie wykazał, że w tym okresie wykonywał prace w warunkach szczególnych.

Przechodząc do zatrudnienia od 1 stycznia 1991 roku do 31 stycznia 1992 roku w Zakładzie Budownictwa (...) w L. i od 1 grudnia 1995 roku do 31 grudnia 1998 roku w Spółdzielni (...) w L. Sąd uznał, że w tych okresach skarżący wykonywał wprawdzie prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym i atomowodorowym” wymienione w wykazie A, Dziale XIV „Prace różne”, w poz. 12 w/w rozporządzenia. Istotnym jednak dla rozstrzygnięcia sprawy jest fakt, że wnioskodawca w w/w okresie pracy w Zakładzie Budownictwa (...) w L. dodatkowo przed spawaniem przygotowywał sobie stanowisko pracy poprzez skręcanie śrub, zapinanie haków do dźwigu i wykonywanie rusztowań, a po spawaniu zajmował się czyszczeniem wykonanych spawów. Natomiast w okresie pracy w Spółdzielni (...) (...)w L. wykonywał dodatkowo prace ślusarskie i monterskie polegające na montażu podpór pod rurociąg, stawianiu ścian z płyt warstwowych, wierceniu otworów, skręcaniu elementów konstrukcji i tylko przez 6 godzin dziennie zajmował się wyłącznie spawaniem. W związku z powyższym nie wykonywał w tych okresach pracy w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Podsumowując wnioskodawca łącznie wykazał 9 lat i 11 dni zatrudnienia w warunkach szczególnych i nie spełnił przesłanek z art. 184 ustawy o rentach i emeryturach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych albowiem nie udowodnił

ponad 15 lat pracy w szczególnych warunkach, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Od tego wyroku apelację wniósł wnioskodawca Z. W. zaskarżając wyrok w całości.

Wyrokowi zarzucał:

I. naruszenie prawa procesowego, mające wpływ na treść wyroku tj.:

1.art.321 § 1 kpc poprzez jego niezastosowanie przez sąd i wyrokowanie co do przedmiotu, który nie był objęty żądaniem poprzez rozstrzygnięcie o niezaliczeniu do pracy w warunkach szczególnych okresów od 7 maja 1977 roku do 15 kwietnia 1980 roku, od 29 czerwca 1987 roku do 31 stycznia 1989 roku oraz od 1 stycznia 1991 roku do 31 stycznia 1992 roku, które zostały uznane przez organ rentowy i tym samym odwołanie dotyczyło wyłącznie okresów nieuznanych przez ZUS;

2. art.233 § 1 kpc w związku z art.227 kpc poprzez dowolną, niemającą waloru wszechstronności i niezgodną z zasadami doświadczenia życiowego ocenę materiału dowodowego przy ustalaniu okoliczności faktycznych – pominięcie faktu, że w czasie zatrudnienia w (...) Zakładach (...) od 7 maja 1977 roku do 15 kwietnia 1980 roku w związku z pracą w warunkach szczególnych otrzymywał dodatek szkodliwy i produkty żywnościowe; błędną interpretację zeznań świadka S., co do zlecenia robót spawalniczych osobom niemającym kwalifikacji spawacza oraz nieuwzględnienie jego zeznań co do faktu wykonywania pracy na dwie trzy zmiany; nieuwzględnienie dowodu z dokumentów świadectwa pracy wystawionego przez Przedsiębiorstwo (...) potwierdzających, że w okresie od 30 czerwca 1987 roku do 31 stycznia 1989 roku wnioskodawca pracował na stanowisku spawacza w pełnym wymiarze czasu pracy; umów o pracę z 1 grudnia 1995, z 1 lutego 1996 roku, 30 sierpnia 1996 roku z (...) świadczących o tym, że w okresie od 1 grudnia 1995 roku do 31 grudnia 1998 roku pracował na stanowisku spawacza w pełnym wymiarze czasu pracy; błędną interpretację zeznań świadka J. K. (1), że w okresie od 1 stycznia 1991 roku do 31 stycznia 1992 roku w Zakładzie Budownictwa (...) wykonywał czynności nieobejmujące swym zakresem obowiązków spawacza;

błędną interpretację materiału dowodowego w postaci zeznań świadka A. B. i A. R. na podstawie których Sąd I instancji błędnie wywodzi jakoby ubezpieczony w okresie zatrudnienia w Spółdzielni (...) wykonywał obok obowiązków spawacza „również prace monterskie i montował m.in. podpory pod rurociągi”,

b/nieuzasadnioną odmowę obdarzenia wiarygodnością:

- dokumentów w postaci: świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 21 lipca 2015r., wystawionego przez Przedsiębiorstwo Usługowo- (...) Sp. z o.o. w L. i świadectwa pracy z dnia 22 czerwca 2015r., wystawionego przez (...) sp. z o.o. Oddział w L., na skutek bezpodstawnego stwierdzenia przez Sąd I instancji, że są one nierzetelne, a także dokumentów w postaci świadectwa pracy wystawionego przez Przedsiębiorstwo (...) w L. i zaświadczenia Urzędu Miasta L. z dnia 21 czerwca 2004r.

- zeznań ubezpieczonego w zakresie w jakim wskazywał, że:

w okresie zatrudnienia w (...) Zakładach (...) w B. tj. od 7 maja 1977r. do 15 kwietnia 1980r. wykonywał on obowiązki spawacza elektryczno-gazowego w pełnym wymiarze czasu pracy,

w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w L. od 30 czerwca 1987r. do dnia 31 stycznia 1989r. wykonywał on obowiązki spawacza tj. zajmował się spawaniem gazowym i cięciem palnikiem acetylenowo-tlenowym konstrukcji stalowych,

w okresie zatrudnienia w Zakładzie Budownictwa (...) w L., tj. od dnia 01 stycznia 1991r. do dnia 31 stycznia 1992r. wykonywał on obowiązki spawacza,

w okresie zatrudnienia w Spółdzielni (...), tj. od dnia 1 grudnia 1995r. do dnia 31 grudnia 1998r., wykonywał czynności spawacza stale i w pełnym wymiarze czasu pracy,

- zeznań świadka J. R. w zakresie w jakim wskazywał, że ubezpieczony w okresie od 7 maja 1977 r. do 15 kwietnia 1980r. mimo nie posiadania uprawnień spawacza, wykonywał czynności związane tylko ze spawaniem przez 3 lata do momentu zdobycia tych uprawnień, że ubezpieczony mógł być przyjęty jako ślusarz konstrukcji stalowych, ale pracował jako spawacz,

c/ nieuzasadnionym obdarzeniem walorem wiarygodności zeznań świadka J. S. (2) w zakresie w jakim wskazywał na fakt wykonywania przez ubezpieczonego innych czynności niż prace spawalnicze przez ok. 2 godz. dziennie w trakcie zatrudnienia w Spółdzielni (...),

Zdaniem skarżącego powyższe uchybienia doprowadziły Sąd I instancji do błędnych ustaleń stanu faktycznego sprawy mających wpływ na treść orzeczenia, a polegających na błędnym przyjęciu, że w wymienionych okresach

zatrudnienia ubezpieczony nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

d. art. 230 k.p.c. poprzez jego nie zastosowanie przez Sąd I instancji, przejawiające się w nie uznaniu za okoliczności przyznane faktów wskazanych przez ubezpieczonego, tj. że w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w L., tj. od 30 czerwca 1987r. do dnia 31 stycznia 1989r. i w okresie zatrudnienia w Zakładzie Budownictwa (...) tj. od dnia 1 stycznia 1991r. do dnia 31 stycznia 1992r. wykonywał pracy spawacza w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, w sytuacji gdy w/w okoliczności faktyczne nie były kwestionowane przez organ rentowy, co dawało podstawę do przyjęcia, że nie były sporne.

II. naruszenie prawa materialnego, tj.:

art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z § 4 ust. 1. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze poprzez niewłaściwą wykładnię przez Sąd I instancji w/w przepisów dokonaną w sposób zawężający i restrykcyjny,

Wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i poprzedzającej go decyzji poprzez przyznanie ubezpieczonemu Z. W. prawa do wcześniejszej emerytury w związku z pracą w szczególnych warunkach oraz zasądzenie od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kosztów procesu za I i II instancję, w tym kosztów zastępstwa procesowego przed Sądem II instancji według norm prawem przepisanych.

Na rozprawie apelacyjnej skarżący cofnął zarzuty odnoszące się do naruszenia prawa procesowego – art.230 kpc i 321 §1 kpc a dotyczące rozstrzygnięcia o niezaliczeniu do pracy w warunkach szczególnych okresów od 7 maja 1977 roku do 15 kwietnia 1980 roku, od 29 czerwca 1987 roku do 31 stycznia 1989 roku oraz od 1 stycznia 1991 roku do 31 stycznia 1992 roku, które zostały błędnie przez skarżącego potraktowane jako uznane przez organ rentowy.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Apelacyjny nie stwierdza ani wadliwości w ustaleniach faktycznych Sądu Okręgowego i ocenie materiału dowodowego, ani też naruszenia prawa materialnego. Istota sprawy sprowadzała się do ustalenia, czy wnioskodawca okresach od 7 maja 1977 roku do 30 maja 1987 roku (zatrudnienie w (...) Zakładach (...) w B.), od 30 czerwca 1987 roku do 31 stycznia 1989 roku (zatrudnienie w Przedsiębiorstwie (...)), od 6 lutego 1989 roku do 31 grudnia 1990 roku (zatrudnienie w (...), na budowie eksportowej w ZSRR) od dnia 1 stycznia 1991r. do dnia 31 stycznia 1992 r (zatrudnienie w Zakładzie Budownictwa (...)) i od 1 grudnia 1995 roku do 31 grudnia 1998 roku (zatrudnienie w Spółdzielni (...)) wykonywał w pełnym wymiarze czasu pracy prace w warunkach szczególnych – prace przy spawaniu. Z tych okresów Sąd Okręgowy uznał za udowodniony jako praca w warunkach szczególnych okres pracy na stanowisku

spawacza po uzyskaniu uprawnień spawacza od 16 kwietnia 1980 roku do 30 maja 1987 roku w (...) Zakładach (...) w B. - 7 lat, miesiąc i 15 dni oraz okres od 6 lutego 1989 roku do 31 grudnia 1990 roku w Zakładzie Budownictwa (...) w L. - 1 rok, 10 miesięcy i 26 dni - łącznie 9 lat i 11 dni, a więc do wymaganego okresu 15 lat brakuje 5 lat, 11 miesięcy i 19 dni. Okoliczność ta oznacza, że do uzyskania uprawnień emerytalnych na podstawie przepisów art.184 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2016 roku, poz.887) konieczne jest uwzględnienie pozostałych okresów pracy, a przynajmniej od 7 maja 1977 r. do 15 kwietnia 1980 r. przypadającego przed ukończeniem kursu spawacza oraz od 1 grudnia 1995 roku do 31 grudnia 1998 roku w Spółdzielni (...).

Sąd Okręgowy przeprowadził bardzo drobiazgowo i wnikliwe postępowanie dowodowe i przeanalizował wszystkie dostępne dokumenty dotyczące zatrudnienia wnioskodawcy i zajmowanych przez niego stanowisk pracy, przesłuchał też wnioskodawcę i zgłoszonych przez niego świadków, mających potwierdzić, że również w okresie zatrudnienia w spornych okresach pracował w warunkach szczególnych.

Bezsporną okolicznością jest fakt, że wnioskodawca odbył kurs spawania elektrycznego i ukończył do w dniu 15 kwietnia 1980 roku. Przed tą datą nie miał uprawnień do wykonywania tej pracy, co uniemożliwiło uznanie, że już wcześniej pracował w tym charakterze. Zaprzeczył temu świadek, na którego zeznania wnioskodawca się powoływał. Można zatem przyjąć, że z chwilą ukończenia kursu dającego uprawnienia do wykonywania prac spawalniczych wnioskodawca takie prace wykonywał, ale dopiero z dniem 30 kwietnia 1980 roku bezpośredni przełożony wnioskodawcy zwrócił się z wnioskiem o zmianę angażu z dniem 1 maja 1980 roku ze stanowiska ślusarza konstrukcji stalowych na stanowisko spawacza w związku z ukończonym przez wnioskodawcę kursem. W dniu 1 czerwca 1980 roku zakładowa komisja kwalifikacyjna po przeprowadzeniu egzaminu kwalifikacyjnego wystąpiła z wnioskiem o zmianę angażu na stanowisko spawacza elektrycznego i od dnia 1 czerwca pracodawca zatrudnił go na tym stanowisku w pełnym wymiarze czasu pracy. Wbrew twierdzeniom skarżącego brak zatem jest podstaw do przyjęcia, że przed ukończeniem kursu wnioskodawca wykonywał w pełnym wymiarze pracę przy spawaniu. Należy przy tym zwrócić uwagę, że Sąd oparł się przede wszystkim na dokumentach sporządzonych w okresie zatrudnienia wnioskodawcy oraz zeznaniach świadków, których wnioskodawca zgłosił.

Odnosząc się do drugiego z istotnych okresów pracy - zatrudnienia na stanowisku spawacza w Spółdzielni (...) od 1 grudnia 1995 roku do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych 1 stycznia 1999 roku o należy zwrócić uwagę, że Sąd Okręgowy przeanalizował zeznania świadków i wnioskodawcy pod kątem prac, jakie wnioskodawca miał wówczas wykonywać. Zeznania świadków wskazują, że oprócz prac przy spawaniu, wnioskodawca wykonywał również i inne przede wszystkim ślusarskie. Okoliczność te potwierdzają akta osobowe wnioskodawcy z tego okresu i zakres jego obowiązków. Do jego obowiązków należało przede wszystkim prowadzenie napraw maszyn i urządzeń oraz ich wymiana i regeneracja części, utrzymywanie urządzeń maszyn i instalacji w zdolności produkcyjnej, nadzór nad prawidłową pracą maszyn oraz usuwanie usterek, udział w instalowaniu nowych maszyn i urządzeń, przygotowanie niezbędnych podzespołów i części zamiennych do bieżącej konserwacji maszyn i urządzeń (akta osobowe - zakres czynności z podpisem wnioskodawcy i jego akceptacją - karta 29 akt). Te dokumenty potwierdzają w pełni wersję przyjętą przez Sąd Okręgowy na podstawie zeznań wnioskodawcy i świadków, że wnioskodawca zatrudniony na stanowisku spawacza, zgodnie z jego kwalifikacjami, wykonywał różne inne prace stosownie do potrzeb pracodawcy. Należy przy tym zważyć, że Spółdzielnia zajmowała się produkcją cukierków i nie była zakładem produkcyjnym w którym prace spawalnicze byłyby wykonywane w pełnym wymiarze czasu pracy.

Wbrew zarzutom apelacji Sąd Okręgowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych i ocenił materiał dowodowy zgodnie z zasadami proceduralnymi, nie przekraczając granic zakreślonych w art.233 § 1 KPC. Wywody apelacji sprowadzając się do podważenia oceny dowodów dokonanej przez Sąd Okręgowy i stanowią polemikę z prawidłowymi ustaleniami tego Sądu. Sąd Okręgowy wyczerpująco w uzasadnieniu wypowiedział się, co do powodów, dla których odmówił uznania spornych okresów za pracę w warunkach szczególnych, w tym również co do mocy dowodowej świadectw pracy wystawianych przez pracodawców i Sąd Apelacyjny nie znajduje podstaw do uznania, że przy tej ocenie została przekroczona granica swobodnej oceny dowodów i naruszony został przepis art.233 § 2 KPC.

Przepis ten zawiera nakaz - nie doznający wyjątku, aby wyrażona ocena w aspekcie wiarygodności dokonana była na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału w sprawie oraz uwzględnienie wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu (por. m. in. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 29 października 1996 r., III CKN 8/96 - OSNC 1997, nr 3, poz. 30) Wyraz tej oceny Sądu Okręgowego znalazł się w motywach wyroku, a zatem uzasadnienie zaskarżonego wyroku w pełni odpowiada wymogom art. 328 § 2 KPC.

Bez uwzględnienia tych okresów wnioskodawca nie mógł legitymować się 15 letnim okresem pracy w warunkach szczególnych, dlatego też bezprzedmiotowe jest rozpoznawanie pozostałych zarzutów odnoszących się do okresu pracy w od 30 czerwca 1987 roku do 31 stycznia 1989 roku w Przedsiębiorstwie (...) i od 1 stycznia 1991 roku do 31 stycznia 1992 roku w Zakładzie Budownictwa (...).

Przepis § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) jednoznacznie stanowi, że okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Podkreślić należy, że o uprawnieniach pracownika do emerytury na warunkach przewidzianych w rozporządzeniu decyduje łączne spełnienie określonych w nim przesłanek, a nie przekonanie pracownika o wykonywaniu pracy w warunkach szczególnych w pełnym wymiarze czasu pracy. Należy zgodzić się z wnioskodawcą, że wykonywana przez wnioskodawcę praca była wykonywana w warunkach szkodliwych dla zdrowia, jednakże ta okoliczność nie przesądza o uznaniu takiej pracy za wykonywaną w warunkach szczególnych określonych w wykazie A stanowiącym załącznik do powołanego rozporządzenia.

Sąd Apelacyjny w całej rozciągłości podziela zarówno ustalenia faktyczne, jak i wnioski prawnicze zawarte w motywach zaskarżonego wyroku. W tej sytuacji nie zachodzi potrzeba ich powtórzenia (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 22 kwietnia 1997 roku II UKN 61/97 – OSNAPiUS 1998/3/104, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 1998 roku I PKN 339/98 – OSNAPiUS 1998/24/776). Podnieść należy dodatkowo, że skarżący argumentami przytoczonymi w apelacji w żaden sposób nie podważył zasadności stanowiska Sądu pierwszej instancji. Apelacja zawiera bowiem jedynie własną ocenę faktów odmienną od przyjętej przez Sąd Okręgowy.

W tej sytuacji Sąd Apelacyjny uznał, że zaskarżony wyrok w pełni odpowiada przepisom prawa, dlatego apelacja nie może być uwzględniona.

Mając powyższe na względzie Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 KPC orzekł, jak w sentencji.